

STRIJD KREET

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET LEGER DES HEILS IN NEDERLANDSCH-OOST-INDIË.

EDWARD J. HIGGINS, Generaal.

WILLIAM BOOTH, Stichter.

JOHANNES W. DE GROOT, Kommandant.

32ste JAARGANG No. 9.

Internationaal Hoofdkwartier :
101 Queen Victoria St., Londen E. C.

1 SEPTEMBER 1931.

Territoriaal Hoofdkwartier
voor Ned.-Oost-Indië: Javastraat 16, Bandoeng.

PRIJS 10 CENT.

Wij roepen Kommandant en Mevrouw de Groot bij hun komst in Insulinde een echt, warm, Indisch welkom toe!

Zooals bekend, is dit voor de tweede maal, dat de Kommandant zijn functie als Leider van onze organisatie in deze gewesten zal opnemen, en zooals wij van hemzelf vernomen hebben, acht hij dit een groot voorrecht. En wij van onzen kant zijn blijde in ons midden te hebben een Leider, wiens liefde voor den Strijd niet verminderd is, sinds hij nu 42 jaren geleden als jonge man het vaandel van het Kruis opnam en in de rangen van ons Leger begon te strijden.

Zijn organiseerende hoedanigheden en energie, gepaard met een hartelijke, praktische belangstelling voor volkeren van iederen landaard, zullen hem en ons werk zeker ten goede komen.

Den Kommandant is gedurende zijn lange loopbaan het geluk beschoren geweest om in vele landen het Leger in actie te zien.

Wanneer wij dan ook deze jaren zoo de revue laten passeeren, vinden wij hem achtereenvolgens werkzaam als Korps- en later Divisie-Officier in Nederland, als waarnemend hoofd van het werk in België, dan weer terug in Nederland, als Hoofd van de Kweekschool. Hier klonk hem de roepstem uit het Oosten tegen en deze niet ongehoorzaam zijnde, zien wij hem vervolgens tot Territoriaal Kommandant aangesteld van het Leger des Heils in Nederlandsch-Indië; — dat was in 1912.

Toen de Kommandant hier vier jaren, en met veel succes, gearbeid had, leidde zijn weg naar Japan, vandaar naar het schoone Zwitserland, waar hij Kommandant en Mevrouw Oliphant opvolgde en gedurende de zeven jaren van zijn bevel den Heilsarbeid met groote schreden vooruit zag gaan. En nu vier jaren geleden, toen een Leider noodig was voor het Zuid-Afrikaansche Territorium, viel de keuze van den toenmaligen Generaal op Kommandant de Groot.

In die vier jaren van zijn verblijf aldaar is veel tot stand gekomen. Ondanks moeilijke dagen, die in alle landen als groote golven van beproeving over ons Leger zijn gekomen, heeft deze kloeke Leider de Heilstroepen voortgeleid tot overwinning; waar de nooden dwongen tot daden, heeft hij gehandeld, het werk in zijn verschillende branches tot ontwikkeling gebracht en nieuwe deuren en wegen tot nut en heil van het volk weten te openen.

Het was tijdens des Kommandants verblijf in Zuid-Afrika, dat hem door Hare Majesteit, onze beminde Koningin, de eer werd aangedaan hem te benoemen tot Ridder in de Orde van Oranje-Nassau.

IN Mevrouw de Groot-Bollinger, een Zwitsersche van geboorte, en een oprechte, lieve Christin, heeft de Kommandant een bekwame levensgezellin, die door haar innemende, vriendelijke wijze van optreden, niet alleen aanstonds haar weg vindt tot de harten, doch ook de liefde en eerbied heeft gewonnen van hen, die haar hebben leeren kennen.

EN nu komen zij tot ons; geve God, dat hun idealen en plannen voor de uitbreiding van Zijn Koninkrijk in ruime mate verwezenlijkt mogen worden. Als U ons zult aanvoeren, Kommandants, in den echten Heilssoldatengeest, den geest van onzen Heiland, Die kwam om te zoeken en zalig te maken wat verloren was, dan zult U de heele Legermacht van Indië, oud en jong, in Sumatra, Java en Celebes verspreid, bereid vinden om zich rondom U te scharen en op te trekken in den naam des Heeren, onzes Gods, om onze plicht te doen, onze roeping te vervullen en Insulinde te winnen voor Christus.

God zegene onze nieuwe Leaders!

MOMENTOPNAMEN.

Zieken.

IN de dichtbevolkte buurt van Sidodadi waar in de opeenhooping van menschen in armoedige omstandigheden vele zieken zijn, is een polikliniek van het Leger des Heils geopend. Reeds werd door de Chineesche bevolking zelf de noodzaak ingezien van een ziekeninrichting en eenige weken geleden werd een keurig hospitaalje geopend.

In het ziekenhuis van het Leger des Heils op den Reiniersboulevard zag men eveneens aan het groote aantal zieken, dat uit de benedenstad werd aangebracht, hoe hulp hier dringend noodig was. En nog is er iets anders: wanneer een moeder uit dit stadsdeel met een blakende, gezonde baby uit het ziekenhuis was gebracht, gebeurde het zeer vaak, dat zij vier of zes weken later wanhopig met een bijna stervend kindje naar het ziekenhuis terug kwam. Voorlichting voor aanstaande en jonge moeders bleek in alle opzichten dringend noodig.

Achter het politiebureau van de IVe sectie is een huis ingericht als polikliniek. Aan het hoofd staat Adjudante Digby, die zelf in de kampongs rondom een dankbaar arbeidsveld vindt, om de vele moeders en ook zieken daadwerkelijk te helpen. Komt zij een dringend of ernstig geval tegen, dan neemt zij de patiënte mee naar dit tijdelijke hospitaal, waar zij bijgestaan door twee Inlandsche leerling-verpleegsters verder op de ongelukkige kan passen.

Nog zijn de menschen ook voor de eenvoudigste behandeling wat bang, doch daarvoor maakt men zich bij het Leger niet ongerust.

Zes jaar geleden begon men op Boeboetan ook met slechts twee of drie patiënten . . . en nu worden er ruim 4000 per maand geholpen!

Dagelijks zitten zij daar: vele vrouwen en enkele mannen.

Adjudante Carpenter met haar drie helpsters is den heelen morgen druk in de weer en 's middags gaat zij de kampongs in. En bij die bezoeken 's middags blijkt dan hoe heilzaam de polikliniek heeft gewerkt: vaak zijn erge ziekten of gevallen voorkomen, doordat in de polikliniek tijdige voorlichting was!

In haar kleurige baadjes zitten de vrouwen, enkelen met haar trots aan de borst en wachten haar beurt af: goede ziekenbehandeling voor slechts enkele centen. Voor niets willen zij de verpleging niet hebben. . . .

Jongens met kapotte voeten en teenen worden door de leerlingen verbonden. Groote wonden, verwaarloosd en open worden gedesinfecteerd; verlicht en gelukkig stappen de mannen met hun wit omzwachtelde „kakies“ weg. . . .

Een klein bloedarmoedig kindje ligt huilend op een tafel: de zieke oogjes worden ingedruppeld en de bleke moeder, zelf een brok zwakte krijgt den raad, den volgenden dag maar terug te komen met het kind.

En zoo worden achtereenvolgens de meer dan 50 gevallen stuk voor stuk behandeld, bekeken en vaak ook komt er als advies: dringende opname in het ziekenhuis.

Het ziekenhuis op den Reiniersboulevard, dat er toch zoo eenvoudig en bijna klein uitziet, doch dat bij een rondwandeling reusachtig groot en grootsch blijkt.

Daar liggen in de groote zalen de gratis patiënten: enkele uitgemergelde stakkers, wier laatste dagen nog tot een heerlijkheid van rust en goede verpleging worden, met het mooie uitzicht op den tuin. . . .

Uit de administratie hier spreekt nog zoo heel veel ander leed, dan alleen dat der ziekte.

Wie onzer acht het waarschijnlijk, dat hier in deze rijke krokodillenstad „waar wij zwemen in het geld“ een Europeesche vrouw na maanden van ontbering en ten slotte drie dagen zonder eten, uitgeput wordt gevonden en naar het stille hospitaal wordt gebracht aan den Reiniersboulevard? . . . .

Spreekt het geen boekdeelen, dat in het kleine

kinderhuis, waar een aardige speelkamer is met een schaduwrijke tuin er rondom, kinderen zijn, die. . . „over“ zijn?? De moeder stierf bij de een bij de geboorte, bij de ander vijf dagen later en bij een derde is de vader niet bekend en wil de moeder. . . .

Het is allemaal zoo schrijnend wreed en pijnlijk, wat men in deze thuizen hoort en ziet.

Doch dan zijn er de zusters: 24 Inlandsche (meisjes van Modjowarno of uit Djocja), en 8 Europeesche, die trachten wat zonnig en gezondheidsaan deze ongelukkigen te brengen.

Het is der jonge moeders grootste trots om naast de wiegjes in den grooten, groenen, rustigen tuin te zitten.

De plechtige stilte der statige jonge tjemara's geeft iets grootsch aan dit geheel: de jonge moeders in haar propere bedden en op de koele galerij in de eenvoudige, en toch snoezige wiegjes onder een klein spreitje het kleine hoopje mensch. . . .

In de kinderziekenzalen liggen zij ook, de kleuters vaak met koortsige kopjes en wroetende voeties en onrustig grijpende handjes en het

ONZE KOMMANDANTS SCHRIJVEN:—

Bandoeng, 22 Augustus 1931.

Lieve Kameraden en Vrienden,

Wij prijzen God met ons geheele hart voor de veilige aankomst in ons schoone Insulinde en beginnen U maar dadelijk mede te deelen, dat wij ons geheele hart en al wat in ons is, hebben meegebracht om opnieuw de taak te aanvaarden, die ons door den Generaal is toevertrouwd. Uw vertrokken Leiders hebben hun beste krachten gegeven om in dit land den Legerarbeid vooruit te brengen, en wij zullen met de hulp van God dezen arbeid voortzetten met de medewerking van den Algemeen Secretaris, Lt. Kolonel Rawie, — die reeds vroeger vele jaren mij in mijn arbeid heeft terzijde gestaan; — met de hoofden onzer Departementen; — met U allen!

Toen de Generaal mij aanzocht, of ik bereid was voor eenige jaren de verantwoordelijkheid van ons werk in Indië op mij te nemen, was er geen oogenblik van twijfel om dezen post te aanvaarden, niettegenstaande mijn hoogen leeftijd en dit tropische klimaat, welke slechts de eenige bezwaren zouden hebben kunnen opleveren.

Maar de herinnering aan den zegen, dien God ons schonk, toen wij 19 jaren geleden voor het eerst onze voeten zetten op Indië's strand en den grooten zegen, dien God verbonden heeft aan onze pogingen, doen ons vol hoop en vol vertrouwen de toekomst tegemoetzien.

Met liefde en dankbaarheid denken wij terug aan onze trouwe Officieren en Soldaten, die zoo onverschrokken en moedig hebben gestreden voor het heil der zielen en de uitbreiding van het Koninkrijk Gods, dat het mij een vreugde zal zijn den ouden en den jongen de hand te drukken en ze een bemoedigend woord toe te spreken.

God heeft groote dingen gedaan gedurende dien tijd onder de verschillende Leiders, die mij zijn opgevolgd in 1916. Wij hebben ervaring opgedaan in verschillende landen, als Japan, Zwitserland en Zuid-Afrika van de groote moeilijkheden, die verbonden zijn aan die landen, en dit heeft mij teruggebracht, om in de eerste plaats onze Officieren en kameraden te bemoedigen in den hoopvollen strijd, die voor ons ligt.

Ik ben zeer getroffen door ons welkom in Sumatra, Deli, en Batavia, zoowel als in Bandoeng, en dit geeft mij een vertrouwen in de toekomst, dat God onze vereenigde pogingen tot een grooten zegen zal maken voor ons volk en land.

Daar zijn van onze liefste kameraden gevallen op het slagveld, maar anderen hebben moedig hun plaatsen ingenomen om den strijd aan te binden in den naam van Christus en met nieuwen moed aan te vallen om het leed te verzachten, de tranen weg te wischen, de gebrokenen van harte te heelen, de kranken te verplegen, ongelukkigen op te heffen, kinderen te verzorgen, den arbeid onder de inheemsche bevolking met spoed vooruit te brengen.

Dat is onze taak: vereenigd en moedig voorwaarts in den naam van onzen God, Die wonderen gedaan heeft in dat gisteren en Die heden en in de toekomst nog grootere wonderen zal doen.

Uw Generaal zendt zijn hartelijke groeten en beste wenschen van het Internationale Centrum. Hij heeft groote verwachtingen van Nederlandsch-Indië en zal met groote belangstelling onzen arbeid volgen. Moge God Zijn zegen en kracht aan ons schenken.

Mevrouw de Groot verblijdt zich om in de gelegenheid te zijn met haar gaven en talenten haar Zuster-Officieren bij te staan in liefde en in toewijding, met de hand aan den ploeg om te doen wat mogelijk is voor de uitbreiding van Gods Koninkrijk.

Hartelijk dank voor al de brieven en telegrammen, die met stroomen naar ons toe zijn gekomen, maar die ik onmogelijk alle persoonlijk kan beantwoorden.

Laat ons tezamen voorttrekken in de kracht van God en onze zegepraal zal volkomen zijn.

Wij zijn de Uwen in den dienst van God en het Leger.

KOMMANDANTS JOH. EN M. DE GROOT.

klinkt dan zoo huiveringwekkend als de zuster zegt: „Het gaat met dit patiënte iederen dag achteruit: zij hebben het te laat hier gebracht. . . .“

Als troost klinken uit de verte de kirrende kindergeluidjes van de herstelden, die trachten de jonge leerlinge, die even te voren blij verklaarde, dat „ze allemaal weer aangekomen“ waren, enkele woorden na te zeggen. . . .

En dan dringt zich met geweld de gedachte naar voren: al valt er wel eens een af, omdat voor hem de redding te laat kwam, toch is hier Opbouw, hier wordt iets prachtigs verricht. . . .

Overgenomen uit het Soerabajasche

Handelsblad

Dat de liefde vindingrijk is, toont het volgende staaltje (ons door Majoor Woodward gezonden) van:

Zelfverloochening in Midden-Celebes.

ZOOALS U weet, is het dit jaar moeilijk geld bijeen te krijgen. De prijzen van padi, copra, damar, rotan, mais enz. zijn te laag

om er winst van te maken, maar toch hebben onze menschen schitterend hun best gedaan en veel gegeven.

Ik bewonder vooral de energie van de Toradja-Officieren. De Luitenant van Koelawi b. v. was vast besloten om niet minder geld te krijgen, dan er verleden jaar onder den vorigen B. O. was bijeengebracht. Eerst probeerde hij geld te kollekteeren, maar toen hij zag dat dat tijd verspillen was, ging hij overal het district rond met een zak en als hij dan een goede vrucht bijeen had, ging hij terug naar het kwartier. Den volgenden dag zette hij zijn tocht voort, beginnende waar hij daags tevoren opgehouden was. Zoo kreeg hij zijn doelwit en zelfs f 1,10 meer dan verleden jaar!

Kapitein Roangka van Toro vroeg toestemming om gedurende zijn verlof in Toro te blijven, om in die veertien dagen zijn werk voort te zetten, en het kwartier weer op te bouwen.

Luitenant Woenoe van Lindoe probeerde eerst geld te kollekteeren, maar dit liep op teleurstelling uit, en besloot hij maar om bij elk huis gerookte droge visch op te vragen, of als

Reisbrieven over de TOURNEE DER CELEBES-OFFICIEREN langs Java's Noordkust.

Vanaf het oogenblik, dat wij in Batavia aankwamen, was ieder uur bezet. De Officieren waren de vriendelijkheid zelve, en onze jonge Officieren werden in de gelegenheid gesteld een en ander van de bezienswaardigheden der stad te zien. Adjudante Lehmann en Kommandeure Buysman hadden een puik programma samengesteld en onze Celebes-Officieren waren zeer erkentelijk voor alles, wat zij ook toonden in hun bereidwilligheid om te dienen.

Zaterdagavond een fijne Openluchtsamenkomst in het Chineesche kamp. Adjudante Lehmann in haar element. Zondagmorgen vond ons bijeen in het Europeesche Korps voor de Compagniesamenkomst en Heiligingsmeeting, terwijl het overige van den dag werd gewijd aan het Chineesche Korps. 's Zondagsmiddags gaven de Broeders-Luitenants een mooie pantomime, wat een groote attractie bleek voor de menschen. Zondagavond een prachtsamenkomst en drie zielen! Halleluja!

Wij kunnen de getroffen schikkingen van onze makkers-Officieren niet genoeg prijzen! Ze hadden er hun hart op gezet om goede meetings te hebben, en ons in de gelegenheid te stellen om te getuigen voor Christus!

Maandagmorgen waren we vroeg op weg naar Pekalongan, waar we een goeden tijd hadden! Twee marschen door de stad, en een fijne openluchtmeeting, waarin een aandachtig publiek toelisterde. Ook de samenkomst binnenshuis was goed bezocht. Vanmorgen weer vroeg er op uit naar Semarang, waar we goede samenkomsten hebben gehad in Boegangan en het Ooglijders-Hospitaal.

Blij te kunnen zeggen, dat waar we ook geweest zijn, onze jonge Officieren een goeden indruk maakten. Hun getuigenis heeft geen onzekere klank en vindt goeden ingang. Hun muziekspel en zang worden ook gewaardeerd.

Vandaag hebben ze 't druk gehad, maar nu liggen ze allen in diepe rust. Het is al laat, maar dit schrijf ik nog even zoodat het morgen met den trein mee kan. We vertrekken morgenochtend vroeg naar Soerabaja, dus houd ik nu maar op met verdere bijzonderheden.

**

Woensdag Samenkomst Soerabaja III.

Meeting op Sidodadi kenmerkte zich door vrijheid en aanwezigheid van Gods Geest. De getuigenissen werden gretig aangehoord. Een kleine Chineesche jongen, voordien altijd erg verlegen om in het openbaar iets te doen, kreeg de overwinning en zong dapper van:

B - A - I - K : baik! Later vertoonden de Luitenants ook weer de „beelden zonder woorden“ die grooten indruk maakten.

Aan het slot wijding der pas aangestelde Officieren onder de Vlag.

Donderdagmorgen bezoek aan Semarong. In den namiddag brachten wij de Luitenants naar de boot voor Celebes.

Het was ontroerend om hen te zien bij hun vertrek. Zij hadden zich krancig gedragen, maar toen zij beseften, dat de tijd van scheiding daar was, hadden zij het wel een oogenblik te kwaad. Maar zij zongen zoo heerlijk:

„Selamanja 'koe berbakti“ . . . .

(Voor eeuwig wil ik dienen. . . .)

en

„Angkatlah bendera jang soetji“.

Zij waren zeer dankbaar voor de kansen hun geboden om een en ander te zien en door hun eenvoudig woord en hun opgewektheid zijn zij velen tot zegen geweest. Ark.

hij verse visch kreeg, droogde hij het zelf, en droeg toen op den eersten dag van zijn verlof een zware vracht visch naar Koelawi (een afstand van 18 km.) om ze daar aan den man te brengen.

De verkoop viel hem echter niet mee, en hij ging daarom den volgenden dag naar Gimpoe, 26 km. verder, en verkocht daar nog wat. Ik ontmoette hem daar, en hij vertelde me, dat, al zou het hem zijn heele verlof kosten, hij door zou gaan, tot de visch allemaal verkocht, en zijn doelwit behaald was. Dat noem ik werkelijke zelfverloochening! (Bravo, Makkers!)

HET WELKOM VAN KOMMANDANT EN MEVROUW DE GROOT IN BANDOENG

HET OPENBARE WELKOM.

HET is haast niet te gelooven, dat Kommandant en Mevrouw de Groot nog maar zoo kort in het land zijn, want zij hebben zich reeds goed thuis gemaakt, en wij danken God, dat Hij deze Leiders tot ons heeft gezonden. De openbare welkomst-samenkomst, welke 1.1. Zaterdagavond in de zaal der Theosofische Vereeniging plaats vond, was goed bezocht. Een groot aantal vrienden was met de Heilssoldaten van de Bandoengsche Korpsen opgekomen om de nieuwe Territoriale Leiders te begroeten.

Lt. Kolonel Rawie deelde mede, dat de Resident zich liet vertegenwoordigen door Assistent Resident Reyling, die in den loop van den avond eenige hartelijke woorden van welkom richtte tot de Kommandants.

Ds. van Rooijen sprak namens de Protestantse gemeente van Bandoeng en later op den avond vertolkte de heer van Muilwijk de goede wenschen van den Bond van Evangelisatie.

Het gezang der kleintjes, die als altijd weer even bekoorlijk hun versje zongen, daarbij wuifden met hun oranje en nationale vlaggetjes,

vormde een aardige afwisseling tusschen de toespraken, evenals het mooie lied van de J. L. Zangcompagnie en de Korps-Zangbrigade. Wij vergeten ook niet de prestaties van ons Muziekkorps en het fluitkorps van Kebon Djati.

Brigadier Palstra was degene, die namens al de Officieren van Indië den Kommandants welkom heette.

Toen Mevrouw de Groot opstond, ontving zij een warm welkom, hetwelk zij met vriendelijke dank beantwoordde. Het was een bezieling te vernemen, dat zij zoowel als de Kommandant gekomen zijn om nog meer dan ooit tevoren het Evangelie van Christus te verkondigen, en zich te wijden aan de uitbreiding van Zijn Koninkrijk.

De Kommandant, door Gods Geest voorgelicht, nam aanstonds, na enkele woorden van dank aan de verschillende sprekers, op zich om een en ander te vertellen over zijn ervaringen in de vele landen, waar hij korteren of langeren tijd vertoefde, om aan te toonen, wat God door middel van het Leger heeft tot stand gebracht.

Met sterksprekende voorbeelden illustreerde hij zijn bedoelingen. Wij mogen gelooven, dat de Heer ons onder leiding van Kommandant en Mevrouw de Groot een tijd van grooten zegen en verbreiding van Zijn kostbaar Evangelie zal schenken.

Een Dag van Openbaring.

Zondagmorgen in de Congreszaal hebben onze harten veel zegen ontvangen, doch méér nog, de liederen, de gebeden en het gesproken woord brachten in die geheiligde atmosfeer, waar zooveel bijeen waren in een geest van verwachting en geloof, een nieuwe openbaring van Gods wil, en weg en genade.

Toen Mevrouw de Groot sprak over het werk van dien beeldhouwer, maakte zij zoo duidelijk, hoe God wenscht het werk, dat Hij in onze harten begonnen is, te voltooien. De Kommandant gaf zijn boodschap helder en klaar, wijzend op het doel van Christus met ons leven, over de noodzakelijkheid van het bezit van een rein

(vervolg pag 4, kolom 2).

OFFICIEELE MEDEDEELINGEN.

Bevordering:

Lt. Commissioner W. J. Barnard Turner tot Kommandant.

Aanstellingen:

Kommandant C. Jeffries, in bevel van het Britsche Territorie.
Kommandant J. W. de Groot, in bevel van Nederlandsch Oost-Indië.
Kommandant S. Hurren, in bevel van de Internationale Kweekscholen te Londen.
Kommandant W. J. Barnard Turner, in bevel van Zuid-Afrika.

Henry W. Mapp,

Chef van den Staf.

Onze nieuwe Leiders.

Het is met buitengewoon veel vreugde, dat wij de aankomst van Kommandant en Mevrouw de Groot kunnen vermelden. Zij werden te Priok zeer hartelijk verwelkomd, en nog dienzelfden morgen had een zeer intieme ontmoeting plaats met de Officiëren van Batavia en de enkele Hoofdkwartier-Officiëren, die met ondergeteekende ter verwelkoming aanwezig waren. Aan den avond van den dag kwamen ze te Bandoeng aan en het welkom aan het station was allerhartelijkst. Het muziekkorps speelde, de zangers zongen, de banier wapperde. De Kommandant sprak in gloedvolle woorden zijn vreugde over de hereeniging met zijn vroegere makkers uit. Terwijl wij dit schrijven, liggen de welkomstsamenkomsten van Bandoeng reeds achter ons en maken wij ons gereed de uitgebreide tournee naar verschillende centra van ons land aan te vangen. God zegene onze nieuwe Kommandants en geve het Leger des Heils in deze gewesten onder hun bekwame leiding een gezegende toekomst.

Hooge belangstelling.

Zooeven hebben wij van den Gouverneur-Generaal een telegram ontvangen waarin ons mededeeling gedaan wordt, dat het Z.E. behaagde onze nieuwe Leiders a. s. Dinsdagmorgen in het Paleis te Weltevreden in audiëntie te ontvangen. Onze scheidende landvoogd heeft onze arbeid steeds een goed hart toegedragen, en voor dit vriendelijke blijk van sympathie, om in de drukke dagen voor zijn vertrek, onze Leiders te ontvangen, zijn wij dan ook zeer erkentelijk.

Nieuws van Kommandant en Mevrouw Palstra.

Vanuit Shanghai is mij een vriendelijk schrijven van Kommandant en Mevrouw Palstra toegezonden. Zij hebben tot dusverre een zeer goede reis gehad, en zijn nog vol dankbaarheid voor de voortreffelijke afscheidssamenkomsten, die zij gehad hebben. Zij hebben mij verzocht alle Officiëren, Soldaten en vrienden hun dank en groeten over te brengen, hetgeen ik hierbij volgaarne doe.

Hartelijk dank.

Mag ik nu ook een woordje van persoonlijke dank richten tot alle Officiëren en onze vrienden, die mij in deze tusschenperiode weer zoo getrouw hebben bijgestaan. De eischen van onze arbeid zijn zwaar, maar met Gods hulp en vereende krachten valt zelfs het zwaarste werk licht. Persoonlijk verheug ik mij zeer in

Aanteekeningen van den Algemeen Secretaris.

de komst van onzen nieuwen Kommandant, aan wiens zijde ik mij van ganscher harte scharen zal om den ouden Heilswagen met kracht te doen voortrollen.

Internationale bezoekers.

Dr. Bascom Johnson en Mevrouw Dr. Sundquist en de leden van den Volkenbondcommissie, die een reis door het Oosten maken ten einde zich volkomen op de hoogte te stellen van den verschrikkelijken en ootterenden handel in vrouwen en meisjes, en streven naar het verkrijgen van inlichtingen en middelen om hieraan een einde te brengen, hebben ook een bezoek gebracht aan verschillende van onze instellingen. Zij stelden vele vragen van groot belang ten behoeve van het rapport hetwelk zij aan den Volkerenbond zullen voorleggen en toonden zeer veel belangstelling in hetgeen hun werd medegedeeld betreffende het werk in onze tehuzen en op onze kolonies.

Kommandeure Kruschwitz.

Blij en opgewekt, uitgerust en aangedaan met nieuwe kracht is Kommandeure Kruschwitz in ons midden teruggekeerd, doch spoedig na haar aankomst in Bandoeng, waar zij eenige dagen heeft doorgebracht, is zij weer naar Borneo vertrokken om haar jaarlijksche groote reis naar de groote en kleine Molukken te volbrengen. God sterke haar naar lichaam en ziel, opdat zij door haar vriendelijken glimlach, haar blij Halleluja en waardevollen arbeid nog voor zeer velen tot zegen zijn zal.

S. O. K.

Stafkapitein Johansson en zijn assistent Kapitein Hansen zijn ook weer opgewekt naar Sumatra's Oostkust getrokken om daar hun jaarlijksch bezoek te brengen. Hun eerste rapport is ingekomen en stemt ons tot groote dankbaarheid. Wat worden wij klein bij de gedachte, dat niet-tegenstaande de malaise zoo scherp haar invloed doet gevoelen, er toch zoo veel lieve vrienden zijn, die ons werk sympathiek blijven steunen. Dat is dan ook wel noodig, om de vele monden van klein en groot, die aan de zorgen van ons Leger zijn toevertrouwd, te kunnen voeden, en ze te kunnen kleeden en van huisvesting voorzien.

Ons Poerwordjo Korps.

Poerwordjo is een van onze oudste Korpsen en heeft reeds lang behoefte gehad aan een frissche, nieuwe zaal. Nu zijn er lieve vrienden in Amerika en Canada geweest, die een bedrag te onzer beschikking hebben gesteld, waarvoor wij een alleraardigst evangelisatielokaal kunnen optrekken. Niemand gelukkiger dan Adjutant Walo en haar helpsters, alsook de makkers van dat Korps. Op een der eerste dagen van September zal de opening plaats vinden.

De Celebes-Luitenants.

Zij zijn veilig en wel in Midden-Celebes aangekomen, en daar vol vreugde ontmoet door den Divisie-Officier, Majoor Woodward, en enkele andere Officiëren. Den d.o.v. dag zijn zij in een bijzondere samenkomst in Kalawara recht hartelijk verwelkomd. Anderen worden verwelkomd in Koelawi en Toro, terwijl sommigen doorreizen naar Kantewoe, midden in de bergen.

Innige deelneming.

Wij ontvingen bericht, dat Augustina Emma, het lieve eenjarige dochttertje van de Luitenants Merpati van het Korps Wajoe in Midden-Celebes plotseling overleden is. Enkele maanden geleden nog maar zag ik de jonge moeder, stralend van vreugde en trots met het lieve meisje in haar armen, en nu zijn zij zoo zwaar getroffen. God geve hun genade en kracht om dezen slag te kunnen dragen.

Juist voordat zij in Soerabaja aan boord zou stappen van het schip, dat haar naar Celebes zou terugbrengen, ontving Kadet-Luitenant Kolompoi de tijding uit Menado, dat haar lieve vader was overleden. Het was voor onze jonge makker een hevige schok. Gelukkig was Adjutant Kyle daar en haar kameraden om haar te troosten en bovenal God Zelf strekte Zijn zegenende hand over haar uit, zoodat zij in Zijn kracht dit groote leed kon dragen. Zij is nu naar Midden-Celebes gegaan om haar arbeid daar voort te zetten. God zegene en sterke ook de bedroefde familieleden. Wij zullen hen niet vergeten in ons gebed.

Met verlof.

Kapitein Papilaja is in Saporoea, Amboina, aangekomen ten einde daar zijn verlof door te brengen. „De ontmoeting tusschen vader, moeder en zoon zal ik maar niet beschrijven,” zoo zegt hij in een van zijn brieven, „maar ik boog mijn hoofd en zei: Heer! ik dank U!”

God zegene onzen makker en brenge hem straks weer veilig in ons midden terug.

Goede voorbeelden.

Wij ontvingen een briefje van de North American Import Trading Company, waarin ons verzocht werd wel zoo vriendelijk te zijn een klein bedrag van f 10.— te accepteren om ons mooie werk voort te zetten. Ook vanuit Tegal ontvingen wij een bericht, onder het motto: „Ter vervulling gelofte”, en daarbij f 10.— ingesloten, voor onzen arbeid. Den gevers recht hartelijk dank en moge hun schoone voorbeeld anderen tot bemoediging strekken.

Van oude bekenden.

Van de Majoor Thomson in Australië ontving ik een grooten en zeer belangwekkenden brief en vernam daaruit tot mijn groote vreugde, dat deze oude kameraden, die in den ruststand zijn getreden, het nog zeer goed maken. Mevrouw Thomson is de ijverige Secretaresse van den Gezinsbond, en de Majoor neemt hartelijk deel aan den arbeid onder de jeugd, en gaat bovendien, als de krachten het toelaten, uit „specialen”, waarbij zij dan Java niet kunnen vergeten. Zij hebben mij verzocht allen de groeten over te brengen.

Gelukwenschen.

Luitenant Miari Amon is tot Kapitein bevorderd. Toen ik haar zag, straalden haar oogen van geluk. Hartelijk gefeliciteerd, Kapiteine, en moge God Uw verder leven zegenen en tot zegen stellen, vooral onder de inheemsche bevolking, onder wie gij met zoo veel toewijding gearbeid hebt.

Ons a.s. Oogstfeest.

Op Zondag 4 en Maandag 5 October zal het jaarlijksche Oogstfeest in dit Territorie ge-

DE GENERAAL

ontving een hartelijke uitbundige verwelkoming in het Kristallen Paleis bij gelegenheid van de Nationale Muziekfeesten.

De Zondag was besteed aan Krijgsraden met Kapelmeesters, Onderkapelmeesters, J. L. Kapelmeesters en Z. B. Leiders. Evenals zijn voorgangers legde de Generaal zich telkens weer met hart en ziel toe op het bereiken van het groote doel, de verheerlijking van God en de uitbreiding van het Leger.

De Chef van den Staf is op het I. H. K. teruggekeerd na het leiden van verschillende Congressen op het vasteland van Europa, waar hij tot groote bemoediging, bezieling en Steun is geweest van onze kameraden. Ook uit Nederland vernamen wij van overvloedige zegeningen, ontvangen tijdens de Congressamenkomsten, welke onze Chef daar heeft gehouden.

houden worden. Zooveel doenlijk zullen behalve de Korpsen ook alle posten hieraan deelnemen. Maakt terstond Uw schikkingen daarvoor kameraden, opdat ge ook welslagen op Uw arbeid verwachten kunt.

Hoog bezoek.

Majoor Veerhuis bericht ons bezoek te hebben gehad van den Resident van Menado, vergezeld van den Assistent-Resident van Posso, den civiel gezaghebber en een aantal andere heeren. Na in het bekende bamboeboschje een geurige kop Kalawara-koffie te hebben gedronken, heeft de Majoor het gezelschap mogen rondleiden over de Kolonie, kris-kras door de koffie en klappertuinen. Natuurlijk werd ook de veestapel niet vergeten. Na de rondwandeling, waarbij ook zaal en school werden bezocht, toonden de Resident en het gezelschap zich zeer verwonderd over al hetgeen zij hadden mogen aanschouwen en uitten hun beste wenschen voor den schoonen arbeid op de Kolonie. Het bezoek duurde ruim anderhalf uur.

Ook aan Koendoer, onze Leprosen-Kolonie zoo schoon aan den oever van de groote Moesi rivier gelegen, is een belangrijk bezoek gebracht. De nieuwe Assistent-Resident, tevens voorzitter van ons Koendoer-Comite, kwam, vergezeld van vier controleurs uit de omstreken. De Assistent-Resident is vroeger op Celebes gestationneerd geweest en bracht de groeten van Veld-Majoor en Mevrouw Veerhuis over en deed zich kennen als een goede bekende en een warm vriend van ons Leger.

Hij vond, dat sinds zijn laatste bezoek aan Koendoer, hetwelk jaren geleden plaats vond, de Kolonie er thans zoo mooi uitzag en zoo prettig aandeed, niettegenstaande de vreeselijke ongesteldheid van de patiënten.

Ook Dr. Tumbulaka, de Inspecteur van het Krankzinnigenwezen in N. I., vergezeld van den Inspecteur van den Dienst voor de Volksgezondheid in Palembang brachten een bezoek aan onze Kolonie. De gesprekken bleken van zeer nuttigen aard en zullen ongetwijfeld het beheer ten goede komen.

De beide heeren gaven hun groote genoegen te kennen over alles, wat hun oogen daar mochten aanschouwen. Het ziet er dan ook werkelijk keurig uit.

Van Soengei Gerong heeft onze beheerder een groote partij hout ten geschenke gekregen, wat uitstekend te pas komt voor het repareren van de huizen, het maken van de aanlegkade, terwijl bovendien voor alle patienten nieuwe stoelen daarvan gemaakt zijn, die onder een algemeen gebabel en „banjak terima kasih” werden uitgereikt.

Wij zijn erkentelijk voor de groote hulp, die wij op deze wijze steeds mogen ondervinden en bevelen dezen belangrijken tak van arbeid bij voortdurend in ieders gunst en der Christenen gebeden aan.

En stampvolle Congressaal — een samenkomst, tintelend van Geestdrift.

DE UITZENDING DER KADETTEN

OP DONDERDAG 23 JULI j. l.

diking op zichzelf, temeer als men die toegewijde jonge mannen en vrouwen het zoo echt uit hun hart zag opzingen — en het laatste deel van het refrain uitgestorven, werd door den Kommandant gelegenheid gegeven aan Adjutant

Kyle om een en ander te vertellen van den opleidingstijd der Kadetten.

Daarna kwam de Kweekschoolleider aan het woord. Een hartelijk applaus werd door de Kadetten aan hun Kweekschoolvader gebracht.

Majoor Beckley en ook de Divisie-Officier, Bridier Palstra werden opgeroepen om te spreken.

Nu kwam het gewichtige oogenblik en de Kommandant verzocht de Kadetten op te staan. Terwijl zij dit deden, ontplooiden zich de Leger-vlag, met evenzoo veel gekleurde wimpels als er Kadetten waren, over hun hoofden.

Groote stilte heerschte terwijl de Kommandant sprak en dan meedeelde, dat de Kadetten nu waren bevorderd tot Kadet-Luitenants, met uitzondering van de Kadet, die tot Sergeante van den volgende Kweekschoolcursus was bevorderd. Een voor een ontvingen zij daarna uit des Kommandants hand hun bevordering tot Kadet-Luitenants en dan als alles wederom stil was, droeg Brigadier Palstra hen in ernstig gebod op aan den Heer en den arbeid in Zijn wijngaard.

Aan den Algemeen Secretaris werd nu door onzen Leider de aangename taak overgedragen om de eerste aanstellingen der Kadet-Luitenants bekend te maken. Neen maar! Dat was een spanning en gaf wat verrassingen. Klaarblijkelijk waren allen zeer verheugd, naar welke afdelingen van het werk zij ook gezonden werden, Korpsen, maatschappelijk- of kantoorwerk. Allen gevoelden het een eer iets te mogen doen voor den Meester. Wij kunnen niet stilstaan bij iedere aanstelling, die bekend gemaakt was (deze zijn in ons vorig nummer reeds opgenomen), maar wel mogen wij inzonderheid melden, hoe Kdt. Luitenant Tenda, een jonge Menadoneesche vrouw, zich bereid had verklaard en aangesteld is voor de verpleging in onze Leprosen-inrichting in Zuid-Sumatra.

Toen allen gehoord hadden, waarheen hun reis zou voeren — de 7 Celebes-Kadetten waren natuurlijk in de wolken, dat zij teruggingen naar hun geliefd eiland om daar onder hun stamgenooten te arbeiden — werd nog een lied gezongen door allen in de zaal en op het platform, waarna met dankgebed deze samenkomst besloten werd.

Halleluja! Geve God onze jonge Luitenants een lange loopbaan van zielreddenden, zegenrijken arbeid in ons Insulinde!

MALANG.

Feestelijke opening van het Militair Tehuis.

DE opening van het nieuwe Militair Tehuis is een succes geworden, dat alle verwachtingen heeft overtroffen. Er waren ongeveer 150 Militairen en bovendien een flink aantal burgers en verscheidene Officiëren, aanwezig.

De plaatselijke Commandant, Lt. Kolonel der Infanterie van Raesfeld Meijer, opende het huis. Ook bevonden zich onder de gasten de 6e Reg. Inf. Commandant Kolonel Jonkhr. de Jonge van der Halen, met zijn Kapitein-Adjutant, de Majors Gelpke en Koremans en een aantal andere Officiëren.

Voor de opening verzamelden alle aanwezigen zich op het terras, waarna Adjutant Rollfs, de beheerder van het Tehuis, in korte woorden het doel van dit bijeenkomen uiteenzette, den sleutel overhandigde aan Overste Raesfeld Meijer, en hem verzocht het huis officieel te openen, wat deze hoofdofficier met welgekozen woorden deed, en waaraan hij de beste wenschen toevoegde voor het welslagen der onderneming.

Vervolgens werd het nieuwe gebouw in oogen-schouw genomen, wat herhaaldelijk uitingen van tevredenheid, zoowel over de ligging van het huis, als de inrichting, ontlokte aan de gasten.

Daar binnen was alles dan ook keurig in de puntjes, en een tiental bloemstukken gaf aan alles een feestelijken aanblik. Het Regiments Muziekcorps, dat ook van de partij was, zorgde dat de stemming erin bleef! Wederom bijeengekomen, voerde de heer van der Sloot, namens de I.M.V.M. het woord, en daarna de heer Driessen namens zijn kameraden. Hij eindigde met een driewerf hoera voor den Adjutant, die algemeen den naam draagt van „Pa“, en zeker een woord van dank en lof verdiende voor de wijze, waarop hij in zoo'n korten tijd alles voor elkaar heeft weten te brengen.

Kolonel de Jonge van der Halen's toespraak was een aangename verrassing voor allen. Van harte beval hij de jongens aan om een nuttig gebruik te maken van dit mooie Tehuis en van de gastvrijheid en goeden raad van zijn beheerder.

Aan het slot bedankte Adjutant Rollfs voor aller belangstelling en sympathie en verklaarde in naam van den Kommandant van het Leger des Heils het Tehuis voor geopend.

NAKLANKEN VAN DEN MOEDERSDAG.

Van heinde en verre komen berichten binnen over den heerlijken, gezegenden Moedersdag, die in de afgelopen maand in onze Korpsen en Inrichtingen werd gevierd. Enkele van deze rapportjes nemen wij gaarne over.

STEMMING.

„Wij hebben een wonderbaren dag gehad. Het tehuis vol mensen, en vol bloemen. Prettige stemming. Persoonlijk heb ik den jongens de kaartjes gegeven. Feestmiddag en gezellige avond.“ (Soerabaja Militair Tehuis).

RADIO-UITZENDING.

Stafkapitein Meyer van onze Leprozen-Kolonie Poeloe Si Tjanang schrijft:-

„Morgens in de Inrichting gesproken over de Moeder van Jezus bij het Kruis (Joh. 19: 25-27) en het vijfde gebod.“

„'s Avonds Hollandsche Radio-Uitzending te Medan met als onderwerp: En de Moeder van Jezus was aldaar“ (Joh. 2: 1b).

MOEDERSDAG IN DE GEVANGENIS.

Moedersdag, alom gevierd in Korpsen, Tehuisen en Inrichtingen, werd ook gevierd in de Gevangenis te Soekamiskin nabij Bandoeng. Hier hadden wij een zeer gezegenden avond onder leiding van Lt. Kolonel Rawie, bijgestaan door Stafkapitein Strandlund en Adjutant Gerth. Aan alle gevangenen waren witte bloemen uitgereikt, en 's avonds waren allen getooid met bloemen ter gedachtenis aan Moeder.

Deze meeting is gehouden in het pracht-kerkgebouw waar een groot aantal van onze vrienden zich hadden neergezet te luisteren naar het onderwerp Moederliefde en Moedertrouw. Diep bewogen zat menigen terneer en pinkten enkelen in stilte een traan weg. De gedachte aan Moeder zegende allen en sterkte hun in de omstandigheden waarin zij zijn.

Met enkelen hadden we een kort gesprek na de meeting, en gevoelden we hoe goed het hen deed en met welk een verlangen ze uitzien naar de meetings van het Leger des Heils. Moge God ook dezen arbeid zegenen en hen die reeds tot de kennis van het Licht gekomen zijn, helpen om levende getuigen te zijn tot eer van God en tot vreugde van Moeder.

Een die er bij was.

Uit onzen J. L. Strijd.

Een aardig Jeugdwerk in Toeren.

Het gebeurt weinig dat wij iets hooren van onze trouwe arbeidsters in het verafgelegen Toeren, ginds in den Oosthoek van Java. Maar er wordt daar toch een mooi werk verricht. Iederen Zondag houdt Ensigne Robinson kindersamenkomsten met de Javaansche kinderen, en met hoeveel vreugde komen ze daar naartoe, om te luisteren en ook om te zingen! Want dat kunnen ze! Ook is er een Liefdebond en elke week komen de kinderen bij elkaar om les te krijgen. Voor de trouwe bezoekers van onze Zondagsschool was in Toeren, evenals in alle andere Korpsen, een Uitstapje beloofd, en wat waren de kinderen blij!

De Ensigne had een autobus afgehuurd, en daarin maakten zij, die echte dessakinderen, een tocht, heelemaal naar Malang! Zoover hadden

STRIJD KREET

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET LEGER DES HEILS IN NEDERLANDSCH-OOST-INDIË.

LAATSTE AFSCHEIDSMETING VAN KOMMANDANT EN MEVROUW PALSTRA IN DE CONGRESZAAL TE BANDOENG.

VOOR allen, die deze laatste samenkomst hebben bijgewoond, zal de herinnering daaraan niet licht uit het geheugen te wisschen zijn. Dat onze scheidende Leiders ook in kringen buiten het Leger vele vrienden hadden verworven, getuigen de bloemen, die op het platform prijken.

Verscheidene genoodigden hadden niet kunnen komen, doch lieten een afscheidsboodschap aan de Kommandants overbrengen, zoo vertelde Lt. Kolonel Rawie in zijn inleiding. Verder betuigde de Kolonel zijn dank aan den Resident en Mevrouw Kuneman, Bandoengs Burgemeester en Mevrouw van Wolzogen Kühr en Dominee van Rooyen voor hun aanwezigheid in dit samenzijn; dank in de eerste plaats aan den Allerhoogste voor wat gedurende des Kommandants verblijf tot stand was gekomen, dat het Leger gegroeid was in sterkte en diepte, in geestelijken zin en in ledental.

Het Kweekschool-Zangkoor zong „Wie kiest als Zijn Koning Jezus, onzen Heer?“

Daarop bracht Kapitein-Adjutant Cox een boodschap van Zijne Excellentie, den Leger-Commandant, over, die zijn leedwezen betuigde, verhinderd te zijn, doch gaarne zijn oprechte waardeering te kennen gaf van het streven en werken van het Leger des Heils ten bate van het leger en de militairen.

Resident Kuneman, die zich tot de Kommandants richtte, zei hoe hij aan den vooravond van hun vertrek uit Bandoeng het een voorrecht achtte eenige woorden van afscheid te spreken, daarbij in herinnering brengend, hoe de Kommandant als jongeling van 19 jaar zijn lot voorgoed aan dat van het Heilsleger verbond en 46 jaren lang in verschillende streken der wereld het arbeidsveld der naastenliefde had beploegd met achterstelling van eigen belangen, en om deze hulp, der lijdende menscheid betoond, de koninklijke onderscheiding, welke hem dezer dagen was ten deel gevallen, wel verdiend had. Met den wensch, dat het Kommandant en Mevrouw Palstra nog lang gegeven mocht zijn om hun beste krachten te blijven wijden aan hun levenstaak, beëindigde de Resident zijn rede.

De Burgemeester greep gaarne de gelegenheid aan om te getuigen van de groote sympathie en bijzondere waardeering die zijn echtgenoot en hijzelf den Kommandants beiden toedroegen. U zijt, — aldus onze geachte Burgervader, — in zeker opzicht verschrikkelijk te benijden. U hebt den weg gevolgd, die U van hoogste hand is aangewezen. Hier in deze zaal, die zoo vol en vol is van vrienden, die U het beste toewenschen, voegen mijn vrouw en ik onze wenschen daarbij, dat gij moogt vinden wat U zoekt.

De Zangvogeltjes van het Kinderhuis gaven hierna bloemen aan Mevrouw Palstra en zongen een van hun lieve versjes.

De volgende spreker, Dominee van Rooyen, hield een zeer welluidende toespraak, beginnende met een herinnering uit den tijd, dat hij als

(vervolg van pag. 2.)

hart. In de gewijde oogenblikken, die volgden op zijn rechtstreeksche vraag, wie zich wilde wijden aan den Heer, knielden enkele makkers neer met de ernstige bede, welke verhooring zeker zal beteekenen groter heil en meerdere nuttigheid in Zijn dienst.

**

De Suur Openlucht-samenkomst in het Pieterspark was een getuigen van de macht van Christus om zondaars te bevrijden. De Kommandant, vergezeld van den D.O. en andere Officiëren, trotseerden de druppelen, die neerdaalden uit den grijzen hemel, doch zullen zeker door hun gebeden en prediking meegewerkt hebben, opdat stroomen van zegen mogen neerdalen in de dorstige harten van hen, die toelisterden.

De Avond.

De regen had nu de menschen niet thuis kunnen houden. Allen waren binnen en luisterden, na het openingslied en gebed, naar het Bijbelgedeelte, door den Kommandant voorgelezen, welke beschreef de houding, van de omstanders, die Christus aan het kruis zagen hangen, Vóór de Kommandant echter verder hierover ging spreken, verzocht hij Mevrouw Lt. Kolonel Rawie een solo te zingen. Op de piano begeleid

een schooljongen in Kampen voor het eerst met het Leger des Heils in aanraking kwam. Dat was in den tijd, dat de Kommandants daar in het pas geopende Korpsje voor den Heer streden. Dominee eindigde met de hoop uit te spreken dat het Bijbelwoord voor hen in vervulling mocht gaan, dat het „ten tijde des avonds licht zal zijn.“

Op zeer hartelijke wijze bewoerde Overste IJssel de Schepper zijn erkentelijkheid voor wat steeds door het Leger des Heils is gedaan ten opzichte van de oudjes in Bronbeek, alsook voor de jongens, waarvoor het Leger zich altijd geïnteresseerd had.

De Korpszangbrigade en de J. L. Zangcompagnie zongen beurtelings een afscheidslied en boden daarbij den Kommandants hun beste wenschen aan.

De avond was reeds vergevorderd toen Mevrouw Kommandant Palstra voor den kathedraal trad en, zeer aangedaan, bedankte voor al de liefde die zij hadden ondervonden van iedereen. Nogeens luisterden wij naar het verhaal harer bekeering en de leiding Gods in haar leven, en konden niet anders gevoelen, dan dat wij haar vriendelijke verschijning en verstandige raadgevingen in de samenkomsten zullen missen. Maar toch ook bidden wij, dat het haar straks vergund mag zijn haar kinderen en kleinkinderen weer in welstand terug te zien.

Voor de besluiting van dezen gedenkwaardigen avond, welke feitelijk ook de actieve openbare loopbaan van onze vertrekkende Leiders beëindigde, sprak de Kommandant voor eenige minuten de vergadering toe. Vervolgens riep hij den Algemeen Secretaris, Lt. Kolonel Rawie, op om naast hem te staan en voor de periode tusschen het vertrek van hemzelf en de komst van de nieuwe Leiders, de verantwoordelijkheid van het Territorie op zich te nemen.

Terwijl nu ook Mevrouw Palstra naast haar man plaats nam, en de Legervlag over hen ontplooid gehouden werd, verzocht Kommandant Palstra den Algemeen Secretaris hen in het gebed op te dragen en Gods zegen over hen en het Leger des Heils in Nederlandsch-Indië af te smeeken.

In de plechtige stilte van die heilige oogenblikken vereenigde aller hart zich met het ernstige gebed van den Kolonel, waarmede de officieele overdracht geschied was.

Als één man zong daarop de heele vergadering staande het lied: „God zij met U tot ons wederzien“.

Na de uitspraak van den zegen kregen de vele vrienden onzer Kommandants gelegenheid om afscheid van hen te nemen. Den volgende middag brachten wij Heils-officiëren en Soldaten de Kommandants naar het station en zongen hen nogeens voor 't laatst onzen afscheidsgroet toe. De trein zette zich in beweging . . . en met ons aller heilwenschen zijn zij van ons vertrokken.

B.

door den Kolonel, zong zij dat altijd weer mooie lied van „den Bijbel, dien Moeder mij eens gaf“. 't Was heel stil in de zaal, en in gedachten volgden wij de geschiedenis van den jongen, die zijn huis verliet naar een land, ver weg over de zeeën.

Op haar eigen eenvoudige manier vertelde Mevrouw de Groot, hoe zij eens getroffen was door het blijde getuigenis van een Joodsch meisje, dat den Heer had gevonden. Daarna kwam de Kommandant weer terug op zijn onderwerp en schilderde voor onze oogen die menigte, bestaande uit alle klassen van menschen, vergaderd om het Kruis van Jezus, en „het volk, dat toezag“.

Nader en nader legde hij op het doel aan, tot dat hij vroeg, „Wat doet gij met Christus, den Zoon van God“? Gode zij lof, dat er vijf zielen kwamen tot Jezus en aan den voet van het Kruis vergiffenis en vrede zochten. Halleluja! Het zingen en nogeens zingen, en nogeens wéér zingen van die oude heerlijke uitnodigingskoren, hoe bracht het ons weer herinneringen aan vroegere veldslagen in gedachten en wederom wisten wij, dat bij die zielvolle, geloovig gezongen koren onze gebeden verhoord werden en ook deze zielen ervaren, dat

„er is redding in het Bloed, ik geloof!“

M.

levensgroot. Neen, beweerden ze op de verklaring van de Ensigne, dat was geen namaak, dat moest heusch een levend mensch wezen! Hun vreugde steeg ten top toen ze in een van de winkels mee mochten, en hun Ensigne daar een groote bal voor hun kocht.

Tegen half twee kwam de auto met de kinderen weer in Toeren aan, opgewacht door een verlangend clubje moeders, een en al spanning, hoe de kinderen het wel gehad hadden! Nu, men kan zich indenken, hoe de tongetjes zich hebben geroerd om van al de wonderbaarlijke dingen te vertellen, die ze op hun grooten tocht hadden ontmoet. Nog was het feest niet afgelopen, want door de vriendelijke zorgen van de Officiëren wachtte hun nog een selametan, en klein en groot liet zich al die heerlijkheden goed smaken!

In alle opzichten voldaan vertrokken ze toen, moe, maar, o zoo gelukkig, elk naar hun eigen woning. Zeker zal dat Uitstapje nog lang het onderwerp der gesprekken zijn.

M. S. P.

HET LAATSTE WOORD.

Openbaring 22: 21.

ZEGEN deze lieve Makkers! Zegen het Leger des Heils! Zegen dit groote land met zijn miljoenen zielen. Dit waren zoo ongeveer de laatste woorden uitgesproken in het gebed van Kommandant Palstra op de boot even voor het vertrek van de Priokkade.

Dit deed mij denken aan laatste woorden, afscheidswaardig, uitgesproken door hen, die van ons gingen, of van wie wij gingen scheiden; in het bijzonder aan de laatste woorden, ons nagelaten in des Heeren Testament, hetwelk Hij ons naliet als richtsnoer nu Hij zelf niet meer met ons is.

Het laatste woord is dikwijls een zéér belangrijk woord; waarschijnlijk is het dáárom ook, dat we van vroegere vrienden of van bloedverwanten met wie wij jarenlang omgingen, ons de laatste woorden het beste herinneren.

Zeer zeker zullen vele lezers nimmer vergeten de laatste woorden toegevoegd of misschien wel nageroepen door Vader of Moeder bij het verlaten van huis, of bij het vertrek der boot, terwijl geliefden achterbleven op de kade.

Wat worden de laatste woorden van hen, die heengingen naar het Vaderhuis omhoog, niet als een dierbaar pand in gedachten bewaard.

Paulus durft niet blijden moed in de laatste momenten zijns leven uit te roepen; „Ik heb den goeden Strijd gestreden en het geloof behouden“.

Van Stefanus lezen wij, dat hij de hemelen geopend zag.

Judas daarentegen, die toch ook een discipel des Heeren was, moet in de laatste oogenblikken zijns levens uitroepen: „Ik heb verraden ons schuldig bloed“.

Wat zullen de woorden zijn, die wij uitroepen, wanneer wij deze aarde gaan verlaten?

En wat moet dan wel dat laatste belangrijke woord zijn, opgeteekend in dien goeden ouden Bijbel, die ons spreekt van Christus' Leven, Lijden en Sterven?

Het laatste woord uit dat Boek, dat ons vermaant, troost, bemoedigt en dat spreekt van Vrede en Verlossing door het Bloed des Kruises, is het een laatste wilsbeschikking van onzen gezegenden Meester? Neen!

Is het een waarschuwing of vermaning? Neen!

Het is een laatste, hemelsche wensch ten Uwen opzichte n.l. deze:—

De genade van onzen Heere Jezus Christus zij met U allen.

Waarom juist deze woorden? waartoe moet deze genade met ons blijven?

Omdat wij die Genade noodig hebben in dit en het toekomstige leven.

Omdat zonder die Genade niemand zalig zal worden. Omdat het Zijne Genade is, die ons verlossen kan van onze zonden en ons vlekkeloos kan bewaren tot in het eeuwige leven.

Het is alsof de Geest des Heeren hiermede tot ons zeggen wil in dit laatste woord: Vergeet sommige zaken, die in 't Heilig Boek zijn opgeteekend aan wetten en profetieën. Vergeet desnoods de heldendaden van Koningen, Priesters, Profeten en Apostelen. Vergeet ten slotte enkele van de schoone verhalen en gelijknissen, uitgesproken door onzen Grooten Meester, maar Vergeet nimmer dat gij de Genade van den Heere Jezus Christus noodig hebt voor tijd en Eeuwigheid, en dat alleen de Genade onzes Heeren ons zalig kan maken en kan verlossen van de zonde.

Lezer, Lezeres, hebt gij die genade van onzen Heere Jezus ontvangen voor Uw eigen ziel?

Beunders.

GETUIGSCHRIFTEN UITGEREIKT

AAN KORPSKADETTEN

voor Cursus F. 1930.

Celebes-Divisie: L. Laki, J. Madjoehoekoe, J. Toelirnggi (Bora) T. Tonta (Kantewoe), B. Kasoemba (Lindoe), D. Koee (Sibelaja), B. Bambaroe, S. Tomenda (Toro) alle 1e klas getuigschriften.

R. Basa L. Tamoeno (Kantewoe), B. Batoea (Koelawi), J. Topontji (Rouwiga), alle 2e klas getuigschriften.

A. Poesi, Kanasi (Gimpoe), H. Dondo, M. Eli (Kantewoe), M. Baliksoki (Palolo), E. Tolindo (Toro) alle 3e klas getuigschriften.

LEER OM LEER.

Een jongen ging een winkel binnen en vroeg voor twintig cent appels. Toen de winkelier ze hem overhandigde, bemerkte de jongen, dat hij niet veel kreeg voor z'n geld en hij zei hem dat.

„Dat hindert niet, jongen,“ zei de winkelier, „dan heb je minder te dragen!“

„Dat is waar,“ zei de jongen, terwijl hij vijftien cent neertelde op de toonbank en daarna naar de deur liep.

De winkelier riep hem verontwaardigd na, dat hij te weinig betaalde.

„Dat hindert niet,“ antwoordde de jongen zonder aarzelen, „dan heeft u minder te tellen!“